

Universitätsbibliothek Paderborn

Rev. P. Francisci Josephi à Rodt Capuccini Anterioris Austriæ Provinciæ. Opus ...

Planctvs Ecclesiæ Et Animæ - Super Caput Primum Lamentationum
Jeremiæ Prophetæ. Allegorice, Et Moraliter Expositus, & Distributus In
Discursus LII. Concionatorios Quadragesimales ... ; Scilicet Liber Vitæ, Et
Excessvs Amoris ...

Rodt, Franz Joseph von

Campoduni, 1680

Discursus XXI. Deplorat Ecclesia populo suo in tam multis Europæ
partibus, non tam panem verbi Dei, quàm SS. Eucharistiæ subtractum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52659)

DISCVRSVS XXI.

Capb.

Omnis populus ejus gemens, & quærens panem. *Thren. I. v. II.*

DE ECCLESIA.

Deplorat Ecclesia populo suo Christiano in tam multis Europa partibus, non tam Panem veri verbi Dei, quàm SS. Eucharistia subtractum.

1. **C**lausâ, & circumvallatâ per exercitum Chaldaicum civitate Jerusalem per unius penè & dimidij anni spatium, obtinuit fames civitatem, uti narrat Jeremias Propheta, quòd ponderosius adhuc describit regum historia: *Prævaluitque fames in civitate, nec erat panis populo terræ.* Hinc ergo gementem præ fame populum inducit hoc loco Propheta: *Omnis populus ejus gemens, & quærens panem.* Quamvis autem hæc plaga famis, vehementissimè homines affligat, tamen famem adhuc multò magis formidabilem minatur Deus populo per Amos Prophetâ; *Mittam famem in terram, non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum Domini.* Et hanc ipsam modernis temporibus, non in remotis tantum & barbaris, sed in ipsis Christianorum finibus extortam famem deplorat Mater Ecclesia, summo animi dolore experta, quòd sedeat multus populus ejus (in variis Europæ regnis, & provinciis) gemens, & quærens panem, nempe Verbi Dei, uti

Amos c. I. v. 11.

Fames Verbi Dei & Corporis Christi

Jerem. c. 42, v. 6.

4. Reg. 25 v. 3.

Fames in obsidione Jerusalem

Glossa
luc. 2.

uti Interlinearis glossatur; At non tantum panem Verbi Dei, sed etiam Panem Angelicum & celestem, SS. scilicet Corpus & Sanguinem Christi, sub speciebus Panis & Vini, in cibum, & potum, fidelibus, usque ad mundi consummationem testamento, morte testatoris confirmato, legatum, populus sibi subtractum conqueritur. Quam graviter ergo cum populo suo afflicta Mater Ecclesia hanc famem, & subtractum per impios Sectariorum ministros, Panem tam verbi Dei, quam SS. Corporis, & Sanguinis Christi, merito deploret, in presenti demonstrabo.

14. Non jam intendo controversisticis argumentis oppugnare Calvinistarum errorem, qui omnem realem Corporis Christi in venerabili Sacramento presentiam negant, meram umbram & figuram contenti, negatis ipsis principiis, quod scilicet verba Christi verè, sed tantum metaphoricè sint intelligenda. Nec etiam Lutheranorum falsum hic refutare dogma cogito, qui verba Christi verè & non tantum metaphoricè intelligenda esse concedunt quidem, tamen transubstantiationem negantes, cum impanatione, & ubiuitate sua nugantur, neque realem Corporis Christi presentiam, nisi in ipsa sumptione admittunt.

Controversia de
ver. Sacramento

Hanc quippe materiam controversisticam fusiùs in appendice controversistica duarum Concionum festi SS. Corporis Christi tractavi: Uti non minus de verbo Dei, qualiter illud Acatolici in reprobrum sensum vertant, & sagittent in obscuro rectos corde; Concione feriæ secundæ Pasc. Quare modò ipsam materiam controversisticam substantiam prætereò, adducturus tantum gravem injuriam & dolorem, quem ex subtractione panis tam verbi Dei, quam Corporis Christi, cum fidelibus suis sentit sancta Mater Ecclesia.

Si copiosa messe albescant agri, nullus de fame metus est. *Levate oculos vestros* (ait Christus suis discipulis) *& videte regiones*, Ioan. 4. 25. *quia albae sunt iam ad messem: & qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam æternam, ut & qui seminat simul gaudet, & qui metit.* Per regiones messibus jam albas, plebes regionum intelligit Hugo, quia albae sunt ad messem, id est, quia aptae sunt recipere fidem, metendae ab Apostolis, & Apostolicis prædicatoribus, & in horreum Ecclesiae inferendae. Sed nec minus divina Veritas per semen verbi Dei intelligendum docuit: *Semen est verbum Dei*, quod à Christo, sanctisque Apostolis, & Apostolicis viris in agro Ecclesiae seminatum, in copiosas
Y. 2.

Hugo
Card.

Luc. 2. 7.

11.
Messis copiosa.

62

excrevit aristas, fructumque non tantum centuplum, sed etiam millenum dedit: Ex istis aristis in horreo Ecclesie, per sensus literalis, moralis, & allegorici excussionem, frumentum & granum purum colligitur, quod rursus sub mola contritum, & maturam consideratione masticatum ab Evangelicis predicatoribus, atque sale & aqua sanctorum Patrum doctrina, & explicatione probe commixtum, in ferventi charitatis fornace, in panem doctrinae Christianae, cor hominis corroborantem, coquitur.

Ex quo fit panis Christianae doctrinae.

III.

Hujus ergo panis corroborantis defectum deplorat populus etiam modernis temporibus; *Omni populus eius gemens, & querens panem, dum fames praevalet, & parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eum.* Nonne parvuli, simplices petierunt panem verbi Dei, (ait Glossa Interlinearis) & non erat qui frangeret, id est, exponeret. Nec mirum defecisse panem, quia

Thren. c. 4. v. 4.

Panis hic deest parvulis.

Ioel. c. 1. v. 11.

Ioel c. 1. v. 2.

perijt messis, Joële teste. Qua ratione autem messis perierit, cum stupore narrat idem Propheta: *Audite haec senes, & auribus percipite omnes habitatores terrae, si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? Et quid hoc? Residuum eruca comedit locusta, & residuum locustae comedit bruchus, & residuum*

bruchus comedit rubigo. Estimant aliqui hoc ad literam de quatuor malis intelligendum, quibus omnes Hebraeorum fructus vastati sint, alij verò quatuor regna intelligunt, nempe per Herucham Assyrios & Chaldaeos, per locustam Medos & Persas, per Bruchum Macedones, & maximè Antiochum Epiphanem, per rubiginem Romanos, qui omnes successivè Judaeos afflixerunt, & vastaverunt.

Ager Ecclesie devastatus.

Sic etiam ager Ecclesie à variis populis afflictus, & devastatus, primò insultantes Judaeos obstinatos tanquam Heruchas persecutores habuit, quibus Romani Imperatores tanquam locustae, potentiam elatae, successerunt, sed omnium vehementissima fuit devastatio per regnum Mahometanum, & Turcicum, quod majorem Ecclesie partem depopulatum est, quia perijt messis per totam Palaestinam, Aegyptum, Africam, Asiam, Graeciam, & totum Orientale Imperium, ubi in tantum praevaluit fames, quòd nec est panis, quo animae nutriantur, quia perijt messis, nec Semen verbi Dei seminari potest: Hinc *omni populus eius gemens, & querens panem.*

His omnibus malis successit ultimum & pessimum nostris infelicibus temporibus, dum resi-

Novissimum ab hauritis.

residuum Eruchæ, locusta, & bruchi gentiliū, & infideliū populorum, comedit rubigo haresum modernarum, à quibus intacta ab infidelibus regna, & provinciæ Europæ nostræ, ista hinc inde exesæ, & depasta sunt, ut pauca integre, & intacta cum semine, & melle sua permanserint, reliquis vel adulterato semine corruptis, vel messibus vastatis, aut in ipso horreo corrosis, perijt messis, invaluit fames, non panis, sed verbi Dei, parvuli perierunt panem, & non erat qui strangeret eis.

est in terra secur meum, .. Cum deficeret parvulus, & lactens in plateis oppidi.

Quis non misereatur parvulorum horum afflictis oculis desolatam aspicientium matrem, & lamentabiliter ad eam clamantium è deserto errorū: Matribus sui dixerunt, ubi est triticum & vinum? Cum deficerent quasi vulnerati in plateis, cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum. Ubi est triticum? Spiritualis doctrina, explicat glossa Interlinearis, & vinum, quod lactificat cor hominis. Vel secundum Hugonis mentem: ubi est triticum, verbum Dei, vel triticum, id est Christus? Nempe in venerabili Sacramento. Perijt sacrificium & libatio de domo domini, & luxerunt sacerdotes ministri Domini. Videntes tam numerosum populum, gementem, & quærentem panem, desiderantem triticum & vinum, ex cuius subtractione deficiunt parvuli & lactentes.

IV. Quid lamentabilius, quam si mater fame aut siti emorientem cernat filium, cui succurrendi non habet potestatem?

Expulsa è domo Abrahæ Agar cum filio suo Ismaële, errabat in solitudine Bersabee, cumque consumpta esset aqua in utre, abiecit puerum subter unam arborum, qua ibi erat: Et abiit, seditque è regione procul, .. dixit enim: Non videbo morientem puerum; & sedens contra, levavit vocem suam, & flevit.

Gencl. 24
7. 14.

Agar siti morientē deplorat filium.

Intuetur afflicta mater Ecclesia, filios hinc inde in solitudine errorum vagabundos, siti, & fame verbi Dei perire, quibus subuenire nequiens, non sustinet maternis oculis aspicere morientes filios; Defecerunt, inquit, præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea, effusum

Thren c
2. v. 11.

Hinc præ compassione confusi sunt agricola, ululaverunt vinitores, id est, Predicatores, Doctores, & sacraministrantes veri Catholici, super frumento, vino, & hordeo, quia periit messis agri; vinea confusa est: & inde sacrificium & libatio periit in tot regnis & provinciis.

loel c 2
v. 12.

Lyranus
in morali

Magna solitudine & charitate de tritico & vino Ecclesia

Y 3

V.

lia

Prov. 9. Sapia sua providerat æterna Dei
v. 1. Sapia. Sapia edificavit
Christus sibi domum, excidit columnas sep-
adificavit tem, immolavit victimas suas, mis-
domum. cuit vinum & proposuit mensam.

Byranus
hic.

Ecclesiam.

Septem

Columna

2. Sacra

menta.

Ad mensam
altaris

Byranus.

Cur modo
sub una
tantum
specie?

Ut alias mysticas & morales
expositiones præteream, cum
Lyranus ad propositum nost-
rum dico: Quod Sapia di-
vina, Christus Jesus, ædifica-
vit sibi domum, scilicet Eccle-
siam, excidit columnas septem,
septem Sacramenta; immolavit vi-
ctimas suas, id est, seipsum in cruce;
quod dicitur victimæ in plurali,
quia continet virtutem cuiuslibet al-
terius sacrificii, & huius sacrificii
memoriale, est Sacramentum Eu-
charistiæ, in qua sub specie panis con-
tinetur Corpus Christi immolatum,
quod est fidelibus cibus. Miscuit vi-
num, id est, dedit nobis sanguinem
suum qui conficitur in vino aqua mix-
to, & proposuit mensam, &c. sacri-
scil. Altaris. Ad hanc ergo men-
sam, parvulos, (id est, humi-
les) per ancillas (Prædicato-
res) invitat divina Sapia:
Venite, comedite panem meum, id
est, Corpus meum, sub specie panis ex-
hibitum; Et bibite vinum, quod mis-
cuit vobis: id est, Sanguinem meum,
sub specie vini, in quo admiscetur a-
qua. In utraque enim specie (per-
git Lyranus) communicabant anti-
quus fideles, sed propter periculum
effusionis sanguinis, ordinatum est,
quod detur laicis, sub specie panis

tantum. Clamant ergo invi-
tati à divina Sapia par-
vuli, & dicunt matribus, Ec-
clesiis particularibus: ubi est tri-
ticum, & vinum? Ubi panis quem
præbuit, ubi vinum, quod mis-
cuit nobis Dei Filius? Ubi men-
sa, ubi altare, quod proposuit.

Narrat Baronius magnum
quondam Antonium miram de VI.
Arianis habuisse visionem, Baroni
quam ipse S. Antonius hisce An 339.
verbis simpliciter, & breviter n. 17.
descripsit. Vidi Altare Domini, Pisto. An
mulorum circumdatum multitudine, tony mag.
qui crebris calcibus ictibus omnia ni-
dissipabant. Verè mulorum mul-
titudinem dicere possumus mo-
derna temporis nostri Hæresi-
archas, factos sicut equos, & mu-
lus, quibus non est intellectus, hin- Psal. 3. v.
niebant enim equorum instar &
ad luxuriam, & tanquam mu-
li voluptuosa tantum seque-
bantur pascua: Obstinatam
cervicem in equis, maximè au-
tem mulis notat Augustinus,
super illud Psalmistæ, notæ sic- S. Aug hier.
ri sicut equus & mulus, quibus non est
intellectus; nam equus & mulus (ait
ipse) erectæ cervicis sunt, non sunt e-
quus & mulus, sicut ille bos, qui agno-
vit possessorem suum, & asinus præsepe
Domini sui. Sed maxilla equi
ferocis & muli duræ cervicis,
in frano constringenda sunt.
Duræ cervicis, & esfranes mu-
li erant sectariorum antesigna-
ni.

nī, qui excusso obedientiæ jugo & frano, tanquam onagri liberi in solitudine errantes, Apostolicæ sedis potestati se subtraxerunt: de quibus bene illud Jobi effatum intelligi potest: *Vir vanus in superbiam erigitur, tanquam pullum onagri, se liberum natum putat.*

Iob. c. 11.
v. 12.

Mulus in
gratus ma-
tri.

Sed ut ad propriam mulorum speciem revertamur, experientia docet, quod mulus, cum saturatus est lacte materno, calcibus petit matrem, hinc Plato recalcitrantem erga se discipulum Aristotelem, mulum vocabat tanquam ingrati animal, quod à se doctrinæ lacte nutritum, beneficiū non agnosceret. Nutriverat Ecclesia hos ingratos (ut decet piam matrem,) filios, sed tanquam ingratos contra se experta mulos, lamentatur: *Filios enutrixi, & exaltavi, ipsi autem spreverunt me.* Spreverunt scilicet, cum senuerat, matrem suam, justè igitur erga Deum conqueritur: *Vide Domine, & considera, quoniam facta sum vilis.*

Isa. c. 1.
v. 2.

Thom. c.
1. v. 11.

VI.

Recalcitrando de-
iciunt i-
magines
Sanctorū.

Sed non tantum contra matrem Ecclesiam, & Christi Vicarium, sed contra ipsum altare Dei hi muli recalcitrarunt, omnia crebris calcium ictibus dissipantes. Calcibus enim suis omnes Sanctorum, imò & ipsius Christi Crucifixi imagines de altaribus, & Ecclesiis

dejectas, tanquam profana gulosi Bacchi, aut luxuriosæ Veneris idola conculcarunt, de qua materia in Concione de uno Martyre fusiùs tractatum.

Calcibus insuper petierunt septem in domo Dei excisas columnas, scilicet septem Ecclesiæ Sacramenta, ita ut alij eorum quatuor, alij quinque, alij sex columnas & Sacramenta penitus dejicerent, reservatis tantum tribus, vel uno solum, prout spiritus vertiginis ipsis dictabat, mutato ad libitum, & diruto SS. Sacramentorum numero.

Columnas
Sacramen-
torum.

Summum verò, ingrati hi muli, furorem in ipsam à divina Sapientia propositam mensam effuderunt, dissipantes scilicet calcibus mensam Domini, & sacrum missæ Sacrificium, ut periret Sacrificium & libatio de domo Domini: effuderunt vinum germinans virgines, panem Angelicum, cor hominis confortans, ipsumque Corpus & Sanguinem Christi sub sacramentalibus speciebus reconditum conculcarunt, à memoria hominum eradere conantes hoc Sacramentum pietatis, signum unitatis, vinculum charitatis, sacramentorum, miraculorum ab ipso factorum maximum, uti testatur Doctor Angelicus.

Panem &
vinū con-
secratum.

S. Thom.
& Aquin. O-
pusc. 87.

Inde ingratiore effecti sunt hi

Psal. 61
v. 3.

S. August.

Hæretici
mentiuntur
divina poten-
tia.

Iob. c. 38
v. 10.

hi muli, unde se gratiores exhibere debebant, propter ipsam miraculi magnitudinem, miraculum divinæ omnipotentia spernentes: *In multitudine virtutum*, (vel ut Augustinus legit, potentia) *tua mentientur tibi inimici tui. In quem locum* quærit Augustinus: *Quare solent inimici mentiri? Ut potentiam cuiusque minuant, de quo mentiantur.* Mentiantur inimici, mentiuntur sectarij moderni, ut minuant potentiam Dei, eamque progredi non posse asserunt, ut accidentia subsistere sine substantia, corpus humanum existere in tam parva hostia quantitate possit, ut fractis seu divisis speciebus non etiam frangi ipsum corpus debeat, & desinente panis substantiâ, remanere panis species, & accidentia possint. Hic jubet Plato cum sua philosopha quiescere, & hic sectarij quiescere jubent divinam omnipotentiam, ne talia audeat attentare miracula: Hic columnas herculeas divinæ ponunt virtuti: *Non plus ultra.* Hic, hic, omnipotentia Dei ponunt *vestem & ostia*, & dicunt: *Usque huc venies, & non procedes amplius, hic confringes tumentes fluctus tuos.* Hic siste, Dei omnipotentia, & noli ea attentare miracula, contra quæ, tota reclamatione peripatheticorum schola, quæ omnia invertit

Aristotelitica doctrinae fundamenta.

O insensati equi, & muli! Qui divinæ potentia terminos, subtilibus philosophicarum aranearum texturis circumscribere, & irretire tentatis? Nunquid Philosophia legibus tenetur, nunquid ad angustos intellectus vestri cancellos restringitur, nunquid ad oculorum vestrorum iudicium commensuratur divina potentia?

Quod si secundum oculum, & naturale rationis & intellectus dictamen divina judicare velitis mysteria, ubi SS. Trinitatis, ubi Incarnationis mysterium locum inveniet? Ubi unquam inventa mulier

Gaudia Matris habens cum virginitatis honore?

Nunquid omnis reclamatione Philosophorum doctrina, & tamen plus tribuendum divinæ potentia, quam physicorum demonstrationibus in hoc mysterio non dubitatis. Quid ergo vos ad hujus fidei mysterium, & miraculum divinæ potentia in SS. scilicet Altaris Sacramento negandum impellit, quod à SS. Patribus plerumque pari, cum incarnatione, miraculo commensuratur.

Hæ sunt ((exclamatur S. Thomas de Villanova)) mirabiles illæ inventiones, quas in populis prædicari Propheta commonet, dicens: *Notas*

facite

VII.

Divina potentia nostrum intellectum superat.

Transubstantiatio

Et Incarnatio

pari passu ambulanti

S. Thom. de Villan. Conc. de Sacram.

Ha. c. 12. *facite in populis inventiones ejus; O inventio singularis! Deus & homo, in uno supposito, Christo. O aliam hinc, nisi non equalem, certè similem inventionem! Deus & homo Christus, in exiguo Sacramento. De hoc mysterio fidei, & SS. Sacramenti veritate cum praefato Antistite, omnes testantur SS. Patres, excepto nec unico, quorum testimonia jam alibi allegata, uti repetere supervacaneum est, sic ea omnia rejicere, non hominis rationalis est, sed Equi & muli, quibus non est intellectus.*

Omnes sancti Patres testantur.

S. Th. de Villan. Com. 3. in die S. Corp. Christi.

O impudentiam malignorum! O frontem durissimam haeticorum! quo judicio, qua ratione, tam evidentibus testimonijs refragari conantur? Quid ais, o haetice? quid dicis? Christus asserit. Hoc est corpus meum; Et tu dicis, non est ibi corpus Christi. Christus ait: Caro mea verè est cibus, & tu ais: non est verè sed mysticè? Miser, si Evangelium proficis, cur tam impudenter Evangelio contradicis?

Haetici non credunt.

Quiraone tan summiuntur.

Si autem hominum testimonia non accipitis, vel ipsius Dei testimonium accipite: tam clarè dicentis, Hoc est corpus meum: Non enim dixit: hoc significat corpus meum. Quid dicere potest Deus (argumentatur memoratus Archiep. Valentinas) ut nominis difficultas à dicentis auctoritate superetur? Et quidem, si credibilia per seipsa attendas, difficilia sunt,

si ad dicentem conferas, facilia sunt. Hinc omnis haeticorum, & paganorum caecitas oritur, quia cum dicente dicta non conferunt, sed per se illa discutiunt. Vnde dicunt: Durus est sermo iste, & quis potest eum audire? Cessent ergo discutere rationibus ea, quæ rationem omnem transcendunt: Ratio facti, est potentia facientis, ait S. Augustinus.

Ioan. c. 6.

In multitudine hujus potentie mentiuntur tibi quidem inimici tui, sed enim (ut etiam de mysterio, & potentia Resurrectionis advertit Augustinus) mendacium illorum, ad commendandam multam potentiam tuam valebit,...

VIII.

Nam minus appareret potentia tua, si tibi illi non mentirentur. Si enim mentiti non fuissent inimici, & haetici in potentiam Dei circa mysterium SS. Sacramenti, summa Dei potentia (quæ ad probandum hoc veritatis mysterium maxima miracula operata est) nunquam ita toti mundo illuxisset, nisi Haeticus

S. Aug. in Psal. hic

Mentiendo provocans miracula.

mulà suà stolidior, realem Christi praesentiam in Venerabili Sacramento negasset, non illud mula famelicia flexis poplitibus adorasset; nec totus populus & mundus hanc potentiam ita depradicasset, nisi nobilis ille Seefeldensis, Osualdus Mulserus, minori hostiæ particula non contentus, majorem hostiam conferatam, qualem Sa-

Ille Riminiensis. Exempla.

Bredembachius, Lucas Pinelli, & speculum exemplorum.

Z.

ccc-

cerdos in missa adhibet, porrigendam sibi pratendisset, terra ad ipsum deglutendum non dehiasset. Nisi Marburgensis ille, dubitans de vera Christi carne, dentibus momordisset hostiam consecratam mentiens potentia tua, ea in veram carnis particulam, seu frustum transformata non fuisset (cujus pars una Colonia, altera Lovanii apud RR. PP. Augustinianos asservatur, hancque proprijs vidi oculis) nisi ergo mentiti fuissent inimici tui, non ita apparuisset miraculose potentia tua.

Recenset etiamnum aliqua recentia S. Thomas de Villanec de antiquioribus, & sanctorum Patrum testimonio roboratis miraculis ulteriore vult facere mentionem. Omitto (inquit) quae in sanctorum codicibus passim leguntur, de hoc Sacramento miracula potentissima, quae temere, (sanctorum testimonij roborata) negantur. Agnoscant ergo inimici Corporis, & Sanguinis Christi veritatem, nam mentiendi potentia tua, non tantum eam non mineunt, sed mendacium illorum ad commendandam multam potentiam tuam valebit.

IX.

Sicut ergo inimicorum & haeticorum mendacium divinam excitat potentiam, ita etiam nostram excitare debet de-

votionem erga hoc Ven. Sacramentum, prout etiam de S. Theresia legimus, quod inaudiens hoc SS. Sacramentum ab haeticis nostri temporis, & regionis, penitus exauctoratum, non solum maximum inde conceperit dolorem, quod hic amoris divini excessus per excessum perfidia apud eos obliteratus sit, sed etiam quod inde inimicorum mentientium defectum, ardentiori fide & devotione sua supplere conata, eò reverentius & ardentius hoc augustissimum Sacramentum venerata sit.

Tam ardentem erga hoc mysterium fidei zelum B. Catharina Bononiensis in vita gesserat, ut is mortuo corpori adhuc inherere visus sit; narrant quippe chronica nostra Minoritana, eam decimo nono post obitum die rursus effossam, & exhumatam, atque incorruptam ante altare majus (in quo Venerabile Sacramentum asservabatur) collocatam, Augustissimo Sacramento mortuam, eam (quam viva consueverat) exhibuisse inclinando, reverentiam.

Quid ad haec Lutherane? quid Zuingliane? En fleantur mortui, prosternuntur muli, dehiscit terra, & tu petra durior, mortuo rigidior, mulo obstinatio, non tantum reverentiam

S. Theresia zelus erga SS. Sacramentum.

B. Catharina Bononiensis mortua.

Chron. Ital. p. 1. l. 4. c. 30. Germanica p. 4. l. 4. c. 29.

Haetici mortui rigidiores. Muli obstinatiores.

